

In memoriam – Љубица Несторов

Љубица Несторов
(8. 2. 1930 – 15. 6. 2022)

Између два броја *Суштине поетике* напустила нас је једна од уредница нашег часописа проф. др Љубица Несторов, врени преводаца руске књижевности.

Напустила на је у дубокој старости, али онај које њу знао убеђења је да је умрла млада. Сви који нису имали срећу да упознају ову милу жену пропустили су да спознају шта то значи живети, радовати се сваком новом дану и не размишљати о крају. Пуна живота и у својој десетој деценији је преводила, писала поезију за децу... Није причала о смрти, већ о томе да је да поново чита Достојевског. Била је свесна да свако ко се родио мора и умрети, али она није се предала чекајући крај, већ ју је он само прекинуо у једном од многих послова које је радила или планирала да уради.

Вечна јој слава и хвала за генерације ђака и студентата којима је приближила лепоту руског језика и снагу руске књижевности.

Уредништво

ВАЛЕНТИНА СИНКЕВИЧ

* * *

А сада нека наруче од музичара још само
да одвирају некакав валс...
Па онда — као да је сала и бал. И ја сам тамо,
на балу том, - само због Вас.

И као да је на мени траком стегнута хаљина,
огрлица и прстења скупоцени сјај.
И као да од великих књига лебди прашина,
и као да је дивној епохи дошао крај.

А почетак нове епохе не зна више за валс.
Он је без балова, без мене и без Вас.
Као да је сан, као да је јаук, као
да је валс који је неко већ одиграо.

ИРИНА САБУРОВА

* * *

Можда у Конгу или у Аргентини
у маси људи зачућу тихи смех.
И сетићу се одмах: модрина неба вечерњег,
твоје лице — и снег, и снег, и снег...

Можда у Чилеу или у Парагвају
или у једном једином родном крају
– Зар ме не познајеш? – упитаће вољени глас.
А ја ћу одговорити: - Не, не познајем вас.

Па ипак – ма где то било на свету,
између свих и свег,
ја нећу заборавити наших улица ветар,
твоје лице – и снег, и снег, и снег...

МАРИНА ТУМАНОВА

* * *

Од љубави ће остати само стихови,
светли и чемерни редови.
У нама: наде и судбине – узлети и падови,
светиње и грехови.

Минуће дани и безброј баналности њихових:
– како се корачало, шта се носило и како,
– колико је жеља остварено с напором или лако.
Све ће то проћи остаће само стихови.

Од живих речи све ће нестати – и љуске и плодови;
сплетке и прекори, страхови.
Од љубави ће остати само стихови,
светли и чемерни редови.

Песме с руског препевала Љубица Несторов